

Ἄριστον μὲν ὕδωρ

Στο βάθος ακούγεται νερό να ρέει.

-Άκου τι όμορφα που κελαρύζει το ρυάκι.

- Ο ήχος του μπορεί να γαληνέψει και την πιο ανήσυχη ψυχή. Το ίδιο κι ο φλοίσβος της θάλασσας.

-Πράγματι! Η θάλασσα είναι πλανεύτρα! Σε ταξιδεύει με τη σαγήνη της... Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, που η Αφροδίτη, η θεά της ομορφιάς και του Έρωτα, αναδύθηκε από τον αφρό της θάλασσας, και που στα βάθη του Ωκεανού ζούσαν οι πανέμορφες Νηρηΐδες.

-Δίκαιο έχεις. Όμως.. Εμένα το νερό με φοβίζει κιόλας.

-Γιατί το λες αυτό; Δεν σε δροσίζει τα καλοκαίρια η θάλασσα, όταν η ατμόσφαιρα γίνεται αποπνικτική; Δεν σε ηρεμούν οι βόλτες κοντά σε λίμνες και ποτάμια;

-Φυσικά! Όταν κοιτώ, όμως, την απεραντοσύνη της θάλασσας, ειδικά τον χειμώνα, με πιάνει δέος. Στο μυαλό μου έρχεται ο Ποσειδώνας, ο θεός του υγρού στοιχείου, που όταν οργιζόταν ξεσήκωνε, κτυπώντας την τρίαινά του, τρικυμίες και θαλασσοταραχή. Θυμάμαι όλα εκείνα τα θαλάσσια τέρατα: την Κητώ, τη Χάρυβδη, τη Σκύλλα...

-Αχ, τα είχα ξεχάσει όλα αυτά τα φοβερά! Γιατί η Λερναία Ύδρα με τα εννιά κεφάλια που κάθε φορά που της έκοβες ένα, ξεπετιόταν άλλο στη θέση του; Μόνο ο γενναίος Ηρακλής κατάφερε να τη δαμάσει και να την σκοτώσει. Μέσα στο νερό κρύβονται επικίνδυνα όντα, τελικά...

-Ναι. Το ίδιο το νερό, όμως, είναι το υπέρτατο αγαθό. Χωρίς αυτό, απλά δεν ζεις.

-Μα φυσικά! Για αυτό κι ο Κάδμος όταν έφτασε κάποτε στην Αρεία πηγή, επιχειρήσε να γεμίσει την υδρία του με νερό, παρά τον επικίνδυνο δράκο που καρτερούσε έξω από αυτήν.

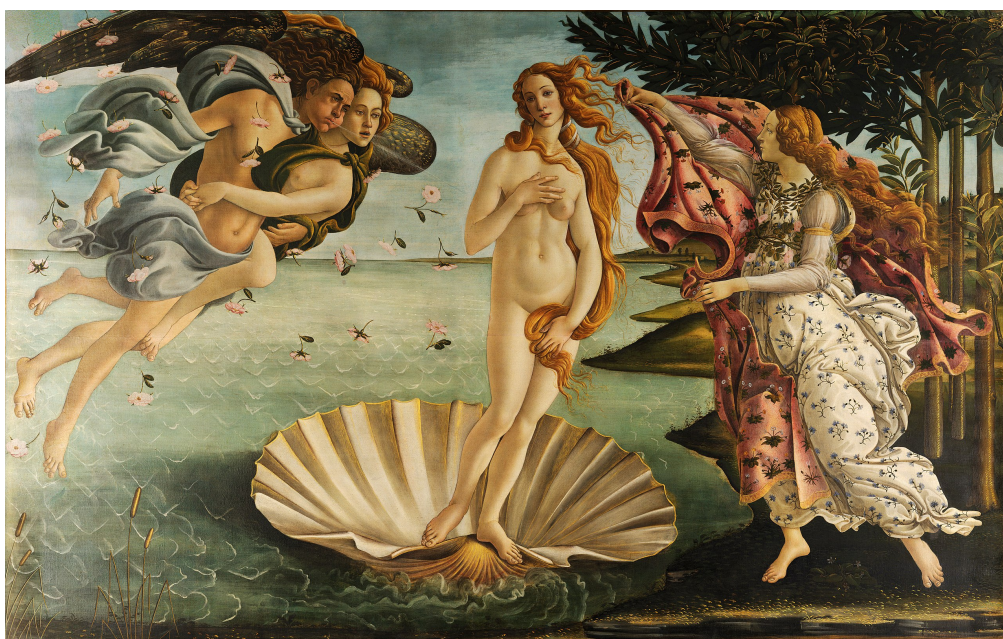
-Ακριβώς! Ήξερε πως η θυσία στη θεά Αθηνά δεν θα ήταν ολοκληρωμένη χωρίς το ύδωρ της πηγής. Πώς θα ράντιζε διαφορετικά το κεφάλι της αγελάδας, ώστε να επιτελεστεί κατάλληλα η θυσία;

-Σωστά! Άνθρωποι, ζώα, φυτά, όλοι χρειαζόμαστε νερό για να ζήσουμε! Άριστον μόν ύδωρ, έλεγαν οι αρχαίοι μας πρόγονοι και είχαν απόλυτο δίκαιο.

Πρόταση μαθήματος

Το κείμενο διαβάζεται στην ολομέλεια της τάξης από δύο μαθητές. Έπειτα, θέτουμε τις εξής ερωτήσεις, ως αφορμή για την έναρξη ενός εποικοδομητικού διαλόγου:

1. Το στοιχείο της Φύσης που ανακαλύπτουμε μέσα από τον πιο πάνω διάλογο αναφέρεται σε αυτόν με δύο διαφορετικούς όρους. Ποιοι είναι αυτοί;
2. Συμφωνείτε ότι το νερό είναι το «υπέρατο αγαθό»; Γιατί;
3. Τι συμβολίζουν τα διάφορα τέρατα σχετικά με τη δύναμη του υγρού στοιχείου;
4. Ο ένας εκ των ομιλητών του διαλόγου ισχυρίζεται ότι η απεραντοσύνη της θάλασσας του προκαλεί δέος. Ποια συναισθήματα προκαλεί σ' εσάς η θάλασσα;
5. Ο διάλογος αναφέρεται σε διάφορα μυθικά πρόσωπα και όντα, όπως η Αφροδίτη, ο Ποσειδώνας, η Λερναία Ύδρα, η Σκύλλα, η Χάρυβδη και ο Κάδμος. Αφού χωριστείτε σε ομάδες, να ψάξετε βαθύτερα τον μύθο πίσω από το κάθε όνομα και τη σχέση του με το νερό. Στη συνέχεια, να παρουσιάσετε τα ευρήματά σας στην τάξη.

S. Botticelli, Η γέννηση της Αφροδίτης

